

РЕШЕНИЕ №115

Гр. Перник, 19 април 2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и седми март две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан

Станчев

Емилия

Иванова

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. № 93** по описа за **2013** г. на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на "****" ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. ***, бл.20, вх.Б, ет.3, ап.35, с управител Р. С. Е.***, срещу решение № 1089 от 28.12.2012 г., на Районен съд Перник, постановено по н. а. х. д. № 1643 от 2012 г. по описа на съда, като се иска неговата отмяна. С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 19950-F015319 от 03.10.2012 г., издадено от Директор на офис Перник при ТД на НАП- София, с което на основание чл.261, ал.1 от Закон за корпоративното приходно облагане /ЗКПО/, за нарушение на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО на дружеството жалбоподател, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 500 лева.

В жалбата се твърди, че първоинстанционното решение е неправилно и незаконосъобразно. Първоинстанционният съд неправилно бил приел, че не е налице маловажен случай. От съда се иска да бъде отменено въззивното решение, както и наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител поддържа, че съдебното решение е правилно и законосъобразно и като такова моли да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба като счита, че атакуваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – Перник, като разгледа касационната жалба на посочените в нея основания и извърши служебна проверка относно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, констатира следното:

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства РС-Перник е приел за установено, че жалбоподателят "****" ЕООД, не е подал данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО в законоустановения срок - 31.03.2012 г., отнасяща се за дейността му през предходната отчетна 2011 година, а е подал такава на 05.09.2012 г. В самото НП се сочи, че така извършеното нарушение е за първи път, но без да е упоменато посоченото от

управителя на дружеството при съставяне на АУАН обстоятелство, че същото не е упражнявало дейност. Това поведение на търговското дружество е квалифицирано, като нарушение на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО, за което на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО е наложена имуществена санкция определена на минимума.

Както в акта, така и в подадената срещу НП до районен съд жалба се възразява не по фактите, а по това, че обжалваното наказателно постановление е издадено при нарушение на административно производствените правила в хода на развитото се административно наказателното производство не е отчетено обстоятелството, че се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Въпреки тези твърдения ПРС е потвърдил обжалваното пред него НП с аргументите, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати нарушение на административно производствените правила, а също така, че издаденото НП не противоречи на материалния закон. Районният съд е приел също така, че в случая се касае за една безвиновна отговорност и че от страна на санкционираното дружество е осъществено визираното в НП административно нарушение по чл. 92 от ЗКПО. Съдът е приел, че за да е налице предвиденото в чл. 92 от ЗКПО нарушение, е достатъчен факта на неподаването на годишната данъчна декларация в законовия срок.

Относно размера на санкцията, са изложени мотиви, че същата е правилно определена, тъй като с оглед на конкретните факти, е наложена минималната такава предвидена от закона. Обсъдено е в решението, макар и лаконично налице ли са или не предпоставките предвидени от закона, при наличието на които следва да намери приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, относно наличието на маловажен случай, като е прието че за конкретното деяние разпоредбата е неприложима.

Настоящият съдебен състав при осъществената касационна проверка на съдебното решение намира, че същото е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Въззивното решение не страда от процесуални пороци. Безспорно е от събраните по делото доказателства, че както при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, така и в следствие при издаване на наказателното постановление са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че наказателното постановление е издадено в законоустановените срокове за това.

Основните доводи, наведени от касатора за незаконосъобразност на решението на първоинстанционния съд е, че през 2011 финансова година дружеството не е осъществявало никаква дейност, както и че макар със закъснение е подадена ГДД, като това е достатъчно основание извършеното нарушение да бъде квалифицирано, като „маловажен случай” и да бъде предупреден нарушителя. Аргументите изложени пред въззивния съд в този смисъл и повторени пред настоящата инстанция не се споделят от решаващият състав.

Законът е посочил конкретни срокове, в които следва данъчните субекти да изпълнят задължението си да подадат годишна данъчна декларация. Само по себе си неподаването в срок на такава декларация представлява нарушение. Това, че дружеството е регистрирано в края на 2011 г. и не е осъществявало търговска дейност е ирелевантно при преценка законосъобразността на НП. Като не е изпълнило вмененото му по закон задължение досежно срокът, в който следва да бъде подадена конкретната декларация, дружеството следва да понесе неблагоприятните последици, които законът свързва с това негово бездействие.

Неоснователни са твърденията на касатора, че в случая се касае за маловажно нарушение, извършено за първи път, поради което дружеството не следва да се санкционира. Всяко нарушение свързано с неизпълнение на задължения по отношение на установяване на данъчни задължения на конкретен субект категорично не може да бъде

квалифицирано като маловажен случай. Безпредметно е да бъде обсъждано дали самото подаване на декларация е формално заявление, след като законодателят е посочил, че такава декларация следва да бъде подавана и е посочил изричен срок за това, като неподдаването ѝ представлява административно нарушение. Ето защо категорично неизпълнението на едно законово задължение не може да бъде определяно като маловажен случай, за който не следва да се налага административно наказание на нарушителя. Що се отнася до това, че нарушението е извършено поради незнание и реално не е нанесло вреди на бюджета наказващият орган е изпълнил задължението си да съобрази размера на наказанието с тежестта на нарушението и е наложил имуществена санкция в минималния размер, предвиден в закона за такова нарушение.

След като не са налице основанията, при които може да се приеме, че извършеното нарушение представлява маловажен случай то е безпредметно да бъде обсъждано какво следва да направи наказващият орган и дали той е длъжен винаги да не наказва нарушителя, а само да го предупреди.

Предвид изложеното, съдът не намира основания за отмяна или изменение на решението на въззивния съд, което е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Поради тези съображения същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила решение № 1089 от 28.12.2012 г., на Районен съд Перник, постановено по н. а. х. д. № 1643 по описа на съда за 2012 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/

/п/